

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku:

Jméno a příjmení studenta:

Vladimír Nepodal

Obor: ZSV se zaměřením na vzdělávání
pro střední školy

Vedoucí bakalářské práce:

PhDr. Vladimír Hanáček, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: TEORIE HYBRIDNÍCH POLITICKÝCH REŽIMŮ SE ZAMĚŘENÍM NA POLSKOU
REPULIKU

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Student se ve své bakalářské práci zaměřil na téma hodnocení stavu politického režimu v Polsku s použitím teorie hybridních režimů. Úskalí této ambice spočívá v pluralitě, nejednoznačnosti a mnohdy i explanační nedotaženosti příslušných teoretických konceptů. Autor se úspěšně s tímto úskalím vyrovnává skrze přehled základních východisek uvažování o hybridních režimech jako „mezikategorii“, oddělující standardní liberální demokracie na straně jedné a nesporné autoritářské režimy na straně druhé. Připomíná tezi Larryho Diamonda o mnohočetnosti faktorů ovlivňujících definici hybridního režimu a přiklání se k přístupu Jaroslava Bílka, že za hybridní režim lze označit takový režim, jenž naplňuje jen některé znaky pozitivního vymezení liberální demokracie, nejčastěji svobodnou a pluralitní volební soutěž. Využívá též bodové hodnocení typů politických režimů agentury Freedom House. Dále popisně seznamuje čtenáře s institucionální podobou politického systému Polské republiky a především s rozložením politických sil po posledních parlamentních volbách v říjnu 2019. Na těchto pasážích je třeba ocenit jejich rozsahovou i obsahovou adekvátnost. Nesklouzává k sáhodlouhým popisům obecností a naopak vypichuje informačně to podstatné. Posléze přistupuje k samotnému hodnocení povahy stávajícího politického režimu Polské republiky, k němuž využívá hodnocení zmíněné společnosti Freedom House ze šetření Nations in Transit za rok 2022, jehož jednotlivé ukazatele využívá jako metodologický nástroj analýzy konkrétních oblastí povahy politického režimu v Polsku. V rámci této analýzy dospívá autor k závěru, že Polsko je jednoznačně konsolidovanou demokracií z hlediska volebního procesu a stability institucí, nikoliv však už autonomie jednotlivých sfér veřejného života, které by v konsolidované demokracii měly být nezávislé na vládní moci. Upozorňuje, že vládnoucí strana Právo a spravedlnost (PiS) významně narušila nezávislost justice prostřednictvím změn v Ústavním soudu i soudcovské radě, podřídila si veřejnoprávní televizi TVP i snahu vykázat soukromé zahraniční společnosti z polského mediálního trhu (tzv. „Lex TVN“), v rámci občanské společnosti nerovné a politickými kritérii ovlivněné financování spolků i diskriminační opatření vůči komunitě LGBT+ ze strany veřejné moci (tzv. „zóny bez

ideologie LGBT+“ i kontroverzní zákon o interrupcích. Naopak za znak zcela konsolidované demokracie považuje fungování místních a regionálních samospráv v Polsku a polemizuje s autory studie ve věci koncentrace moci do rukou jednoho člověka, tedy předsedy PiS Jarosława Kaczyńskiego. Z hlediska ukazatele korupce si dle autora Polsko rovněž nevede dobře, ale správně upozorňuje, že tento faktor úzce souvisí s výše uvedenými faktory, zejména pak netransparentním a politicky ovlivněným rozdělováním veřejných prostředků. Na závěr autor přistupuje k hodnocení povahy politického režimu v Polsku dle uvedené analýzy, který shledává jako shodný s polyarchií dle Guillerma O'Donnella, která se zakládá na tzv. slabé horizontal accountability (horizontální odpovědnosti), což v tomto smyslu znamená určitou dělbu moci a svobodu jednotlivých institucí bez zásahů státu, která je v Polsku narušená hypertrofií exekutivy a silou vládnoucí strany PiS. V poslední části práce autor provádí šetření metodou focus group online mezi šesti mladými Poláky ve věku 21 – 31 let, kteří víceméně potvrdili jeho závěry.

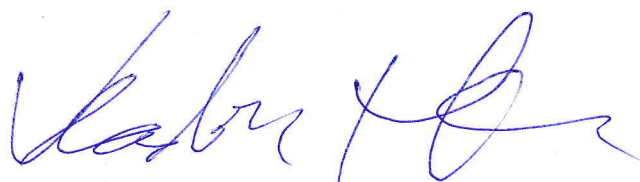
Z formálního hlediska je práce zcela vyhovující. Z obsahového hlediska se jedná o kvalitní empirickou analýzu, v níž autor prokázal i slušnou schopnost aplikace teorie na konkrétní empirický případ. Jedinou věcnou výtka může být časové omezení toliko na dobu vlády PiS po roce 2015. Kdyby byla analýza prováděna v delším časovém horizontu, dospěl by autor jistě k závěru, že mnohé z popisovaných fenoménů v Polsku nejsou nové (např. veřejnoprávní média formátu BBC v Polsku nebyla nikdy a politické tlaky na justici byly standardem i za předchozích vlád, o korupci už nemluvě...). Za celkem redundantní z hlediska výstupu považují i zmíněné šetření metodou focus group.

Bakalářskou práci celkově považují za nadstandardně kvalitní a doporučují hodnocení **výborně**.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

- A – výborně**
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 9. května 2023

Podpis vedoucího bakalářské práce